

KULTUR

KULTURREDAKTØR **GEIR VESTAD**
Telefon 02318 | E-post kultur@h-a.no

Geir Vestad 915 29 690 gve@h-a.no	Remi Laakso 959 78 179 rla@h-a.no	Hanne Mette Walhovd 92445108 hmw@h-a.no	Anders Grobstok Dalen 452 15 259 adan@h-a.no	Turid Elisabet Andreassen Lie 974 25 016 tli@h-a.no
--	--	--	---	--

HAMAR TEATER: PREMIERE PÅ FAR OG DATTERS SELVBIOGRAFISKE KLOVNEFORESTILLING

Klovn under lupen

«Oh Mein Papa» er en historie om en far som forlater sitt barn. Regissør Thomas Holtermann Østgaard håper inderlig publikum vil le mer enn de gråter.

HAMAR

Anders Grobstok Dalen
452 15 259 / adan@h-a.no

På torsdag går teppet opp for Sara Jaggi og Andreas Jaggis første felles teaterstykk. Under sminken, klovnesene og vannsprutende blomster ligger et sårt familiedrama. Da Sarah var ti år dro faren til Sveits for å jobbe som klovn. Nå har Sarah blitt voksen og fått med seg faren sin på scenen. Og det er Thomas Holtermann Østgaard som både har skrevet manus og har regien på oppgjørets time.

– Skuespillerne som spiller seg selv på scenen. Har det kommet med mange innvendinger undervegs?

– Kommer de med noen annet enn innvendinger? Ha ha! Som prosessen utviklet seg ble jeg fort klar over situasjonen. En ting var hvordan Andreas og Sara hadde vært før, og historien de fortalte, men en annen ting som kom ty-

delig fram var hvordan dere forhold er nå, når de møtes i en prøvesituasjon. Da kommer det også fram hvem de er som mennesker i dag, og hvordan kjemien har blitt.

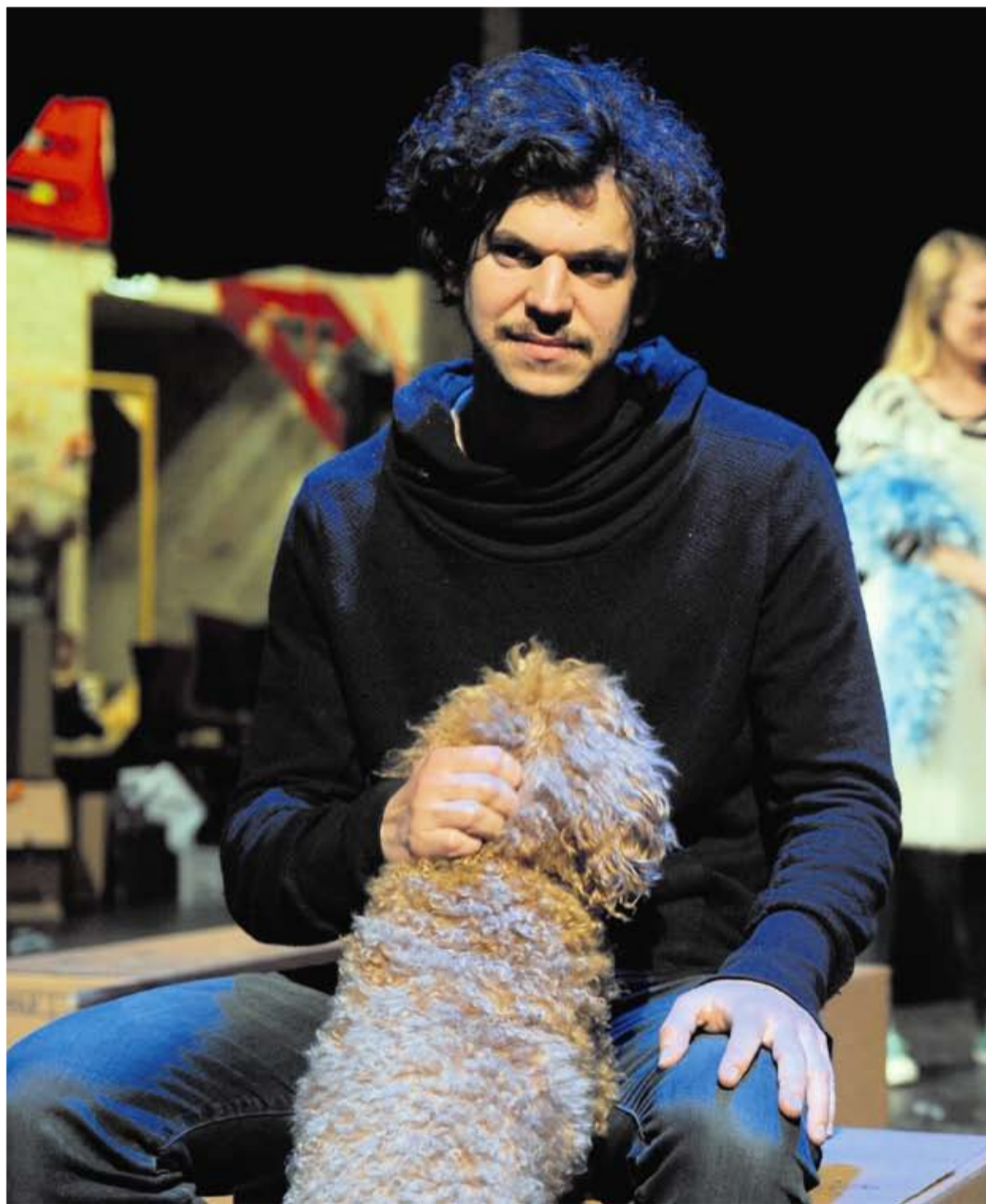
Resultatet er en times lang forestilling, basert på far og datters selvransakelse.

– Hvordan de var enige eller uenige i hvordan ting skulle løses, og hvordan de kranglet om de tingene, ble en del av scenen i seg selv. Relasjonen deres sier også veldig mye om dem. Det synes jeg var veldig spennende å få med. Deres spill, både som seg selv og i de fiktive scenene, og den tråden som ligger til grunn, at de er sammen her og nå, gjør at det hele tiden bryter litt ut av iscenesetelsen.

MANGFOLDIGE LAG

I Artilleriets produksjon av Hugos «Mannen som ler», Østgaards forrige regijobb med Hamar Teater, foregikk også handlingen på flere plan. Undervegs i stykket brøt stadig skuespillerne «den fjerde veggen», og diskuterte sine tanker knyttet til det de akkurat hadde spilt på scenen.

– Mannen som ler var stykket som gjorde at jeg hadde lyst til å gjøre teater i stedet for film. Det teater kan, som ikke film kan, er å komme helt nær menneskene som er på scenene. Her ligger en sann historie til grunn. Det er far

FINNES DET TRISTE KLOVNER?: Regissør Thomas Holtermann Østgaard har regien på det selvbiografiske teaterstykket

og datter, her og nå, som sammen med oss i rommet forteller sin historie. Utgangspunktet er en veldig dokumentarisk form. Og overgangen mellom det, og det teater kan, altså fiksjonen og det magiske, synes jeg er veldig spennende å jobbe med. At man ikke bare forteller historien som et foredrag, men at man bruker teater til å la det gli over i scenarier og bilde. Ta det opp på symbolplan og veksle mellom dem. At man gir rom for refleksjon, og kan vise sterke følelser uten at det blir litt sånn «nålen i armen» lidelse fra meg.

TAR ALT FRAM I LYSET

– Du har hentet materialet direkte fra kilden. Har du måtte grave

me for å få fram den usminkete versjonen?

– Å grave for meg har vært å være tålmodig, faktisk. Bare la ting få ta tid, og la dialogen utspille seg. Derfor har jeg alltid hatt et kamera på hele tiden. Når ting har endt i en diskusjon på hvordan man skal løse en scene har det vært interessant.

For det er ikke alltid far og datter er enige om hvordan historien deres viderefremmes. Og disse diskusjonene er gull verdt for regissøren.

– Jeg bryter ikke inn og sier sånn og sånn skal det være, som egentlig er mer vanlig. Det har vært en observasjonsfase for å få fram hvordan en ordentlig relasjon er. Veldig mye av replikkene

også ting som har blitt sagt, men kanskje ikke der og da.

– Både jeg er Sara er så forfengelige at han knapt at trengt å spørre, skyter Andreas inn.

Datteren nikker bekræftende.

– Det var vært en veldig åpenhet fra starten. Det har vært veldig fint. Vi har vært klar over at det fort kunne ha blitt en pinlig affære. Det finnes ting som er sårt og touchy. Men vi har hatt en uskreven enighet om man ikke er ute etter å henge ute noen eller gjør noen vondt.

– Jo, skyter Andreas inn igjen.

– Vi er enig, men kanskje ikke han, å bruke sannheten for det den er vært. Ikke prøve å skjule den eller gjemme den bort, legger Sarah til.

” Hvordan de var enige eller uenige i hvordan ting skulle løses, og hvordan de kranglet om de tingene, ble en del av scenen i seg selv.

THOMAS HOLTERMANN ØSTGAARD, REGISSØR OG MANUSFORFATTER